

Lo se ha libraria del R^o Collegio de la Compa^{ia} de Iesu de Oñati en 1690

16
1690

S A N C T I
E P H R A E M S Y R I
O P E R A O M N I A
IN SEX TOMOS DISTRIBUTA.

Num. 2. cap. 3. num. 42.

Ο ΆΓΙΟΣ

ΕΦΡΑΪΜ ο ΣΤΡΟΣ

Η
ΑΓΑΠΗ
ΚΑΙ
ΕΓΚΡΑ-
ΤΕΙΑ
ΦΥΧΙΝ
ΚΛΘΑΙ-
ΡΩΣΙΝ-

*Hac Veneranda Syri sacris mirabilis Ephraem
Ast animi effigiem scripta discerit...*

To Regesta Rectorum, Prof. Reg. p. 1.

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ
ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΕΦΡΑΙΜ ΤΟΥ ΣΥΡΟΥ
ΤΑ ΕΤΡΙΣΚΟΜΕΝΑ ΠΑΝΤΑ
SANCTI PATRIS NOSTRI
ΕΦΡΑΕΜ ΣΥΡΙ
ΟΠΕΡΑ ΟΜΝΙΑ QUÆ EXSTANT
Grece, Syriace, Latine,
IN SEX TOMOS DISTRIBUTA
Ad MSS. Codices Vaticanos aliquosque castigata, multis aucta,
Nova interpretatione, Praefationibus, Notis, variantibus Lectionibus illustrata:
NUNC PRIMUM
Sub Auspiciis Sanctissimi Patris
CLEMENTIS XII.
PONTIFICIS MAXIMI
E Biblioteca Vaticana prodeunt.

TOMUS PRIMUS

GRÆCE, ET LATINE.

ROMÆ
EX TYPOGRAPHIA VATICANA
Apud JOANNEM MARIAM HENRICUM SALVIONI
cœl. 1500 XXXII.
—
SUPERIORVM FACULTATE.

Sanctissimo Domino Nostro
CLEMENTI PAPÆ XII.

**ANGELUS MARIA TITULI SANCTI MARCI
 PRESBYTER CARDINALIS QUIRINVS
 Episcopus Brixensis, & Apostolicæ Sedis Bibliothecarius.**

*VAM SANCTITAS VESTRA, dum me
 Romanæ Sedis Bibliothecarii mu-
 nere auxit, expectationem mei si-
 bi fecisse fassa est Apostolicis literis
 ad me datis die xxvi. Maji anni
 proxime elapsi, ut nimirum ex Præfectura opera que
 mea facrorum studiorum utilitas, ac Vaticanæ Bi-*

PROLEGOMENA IN PRIMUM TOMUM OPERUM GRÆCORUM SANCTI EPHRAEM SYRI.

Ubi Prolegomena in
hunc priuatum Opem
Græco-Latinum San-
cti Patis Ephraem Syri
Toutam amissi distin-
simes, ea pariter mens
nobis fuit, ut quacum-
que ad hoc argumentum
conducere vita fuat, bre-
vi verborum complexa
decem hinc Capitibus
exhiberemus.

Primo igitur de his agemus, qui res gella: Sancti
Dodecis scriptis tradidere, vel ejus encomium, aut lu-
cubrationum nitionem sive catalogum texuere.

II. De Latinis antiquis versionibus & Græco elabo-
ratis, tum manu exaratis, cum imprellis.

- III. De editione Ambroſi Camaldulensis.
- IV. De editione Zini Canonici Veronensis.
- V. De editionibus Iuli Clementis, Aloysii Lip-
omani, Laurentii Sugi, Bollandianorum Sociorum,
Claudii Chaeclou, Francisci Combechii, & Baltha-
ris Cordelli.

- VI. De editionibus e Syriae Latinis Gaidonis Fa-
brii Bodianii, Gerardi Vossii, Joannis Card. Boni,
& Abrahami Euchelensis.

- VII. De Latina editione Gerardi Vossii.
- VIII. De editionibus Græco-Latinis Jacobi Gothic-
ri, Bollandianorum Sociorum, Joannis Baptista Co-
tezii, Balthazaris Corderii, & Patricii Junii.

- IX. De Graeca editione Ovoniensi.
- X. De Graecis manuscriptis, que existant in Biblio-
thecis.

CAPUT I.

De Græcis & Latinis Vitæ Sancti Ephraem Syri Scriptoribus:

Deque iis, qui ejusdem encomium, aut lucubrationum mentionem
sive catalogum texuere.

Res gellas Sancti Ephremi Syri, ex antiquis qui-
dem scriptis, I. S. Gregorius Nyssen in En-
comio, Parisiis 1615. pag. 1027. II. Simon Metaphrasis, apud Lipomanum & Surianum die 1. Februario.
III. Anonymus in utraque Vita, sibore scilicet, ac bre-
viori, apud Vossium Tom. I. pag. XIII. & in Cod. Græ-
co ms. Vaticano 449. pag. 1. IV. Amphibolichus, seu quis
quis est anchora Viri Sancti Basilii Magni, Parisiis 1624.
pag. 203. V. Palladius in Historia Eustathia, ex Cod. Græ-
co Palatino Vaticano 41. pag. 149. & in Vitis Petrum per
Roscidum Antuerpic 1615. VI. Collector, Apophthegeton
Petrum, apud Coelestium in Ecclesiæ Græca Monu-
mentis Tom. I. pag. 431. Parisiis 1677. VII. Sozomenus in
Historia Ecclesiastica lib. 3. cap. 16. Moguntiae 1678. pag. 35.
& lib. 3. cap. 14. pag. 520. VIII. Theodore in His. Eccles.
lib. 1. cap. 30. & lib. 4. cap. 19. Moguntiae 1679. pag. 118.
& 191. IX. Nicophorus Callisti Xanthopoulos lib. 9. cap. 14.
& 16. Parisiis 1630. X. Menologium utrumque Græcum,
commune scilicet edic. Venetii 1612. & Italiannum Ur-
bini 1727. ad diem 28. Januarii. XI. Martyrologium Ro-
manum die 1. Febr., 16. Martii, & 9. Junii. XII. Ephrem
ipse in suis scriptis, ac preferrim in Confessione, quæ in-
cipit, Cum in malis, fratres dilectissimi, proleje habe-
re: & in Testamento, cuius initium, Fili Ephrem me-
xior, apud Vossium Tom. 3. pag. 99. & 283.

Ex recentioribus vero, aliis in Historia Ecclesiastica
seu Annalibus preclara quedam illius facta persecuti-
tum, ut Beronius, Uzonus, Tagius, Calvisius, Basra-
gius &c. Alii in Lexicis historicis honorificam ejus men-
tionem faciunt, ut Morarius, & Hymenius. Alii deni-

que singularem de ipso Tractatum institutum sive. Intra
Scriptores Ecclesiasticos, sive inter Sanctorum Vitas & se
collectas, seu in Praefationibus ad ejus opera in publi-
cam lucem editis: cuiusmodi sunt antiqui recenti-
usque auctores, I. S. Hieronymus capix, de viris illustri-
bus. II. Clemens de Setipe, Eccles. cap. 1. 66. & 74.
III. Honorius ex S. Hieronymo cap. 116. & ex Clemadio
cap. 3. 65. & 73. IV. Vincentius Bellottensis in Speculo
Hilariali lib. 14. cap. 87. quem S. Agapitus Chronicorum
Par. 1. Est. 10. cap. 4. exscriptis. V. Joannes Triberius
Abbas Spanheimensis de Scriptoribus Ecclesiasticis, Co-
lonie an. 1532. VI. Sixtus Seneca in Bibliotheca Sancta
lib. 4. pag. 423. Venet. 1575. VII. Ambrosius Camaldul-
ensis in Epilicia ad Codicem Medicem, Florentie 1581
pag. 1. VIII. Chroderus Gesnerus, & Joannes Jacobus Pri-
fus in Biblioth. Universal. Tiguri 1545. pag. 220. &
1583. pag. 215. IX. Cratoius Magdeburgensis Cen-
tria 4. cap. 10. Balice 1560. XI. Teres Franciscus Zinus
Canonicus Veronensis in Epilolis ad Hieronymum Tri-
bianum, & ad Augustinum Valerium Veronum Epilico-
pos, Venet. 1574. XII. Alcyonius Lipomanus in Viris San-
ctorum, Tom. 8. Roum 1560. XIII. Simachus ex Capita Ca-
malduensis, in agro Patavino 1583. XIII. Gerardus Vossius
in Praefationibus & Notis ad tres Tomos Operum
Sancti Ephrem, Roma 1589. 93. & 98. XIV. Robertus
Cardinalis Bellarmensis, & Philippus Labbeus in Catalogo
Scriptorum Ecclesiasticorum, Paris. 1660. XV. Antonius
Pozzius in Apparatu Sacro, Venet. 1606. pag. 439.
XVI. Gerardus Joannes Vossius de Historia Græca lib. 2.
cap. 18. Amstelodam 1629. Tunc. 4. pag. 134 XVII. Au-
tumnus Bernini

DE REBUS GESTIS SCRIPTISQUE SANCTI EPHRAEM SYRI

Gracorum Latinorumque veterum Testimonia.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΝΤΣΣΗΣ
ΕΓΚΩΜΙΟΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΣΙΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ
ΕΦΡΑΙΜ ΤΟΝ ΣΥΡΟΝ.

lit. Patr.
episcop.
ig. 1027.

ΙΝΕΙ με τούς την παρ- A
ησαν λαζαρίδες οι οἱ της
βείσις διαγελήσεις ποθε-
σολέ, οι την λύχνη μι-
ταγωγία, καὶ την γλωτ-
την κηρυκίον την αρχαίας λύκ-
ης οὐλεύσασται, καὶ τὰς ὡλές
τοῦ θηρακίου, οις ἐπιπλάτες τείλεις περιομ-
λίζει, καὶ τὸ θ λόγιον πολυεμβάταισι άριστα ἐπὶ
λειφόροις τρέχειν οὖν ἐπιμέλεται, φίδες πη πα-
προσίας βοῶστα. οἱ καρποὶ λυχνία, καὶ οἱ θεάσαις
λύκοι τὸ μόδιον, οἷς ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λαζί-
πη τοῖς τοῖς ἐν τῷ σώκει. καὶ τὸ οὐλόν τούτο
βαθὺ τούλεσθαι, ἐπάγει λέγοντα. οὐτας λαζιφά-
το τὸ φόβος ὑπὲρ ἔμφρονος τῆς αἰθρώπων. ὅπος
ἴδωτι τὰ καλὰ ἔργα υἱῶν. οὐκ εἰς ἀπάγτητον γῆν
ἔγκαλιπτεθεῖ, καὶ μηλεῖται, οὐδὲ αὐτὸς ὁ δε-
πότης θαρρεῖ φθηγγούσας, οὐδὲ οὐτε φαρδράται
τὸν οὐλακὸν λαμπροπόρον απέλασται λαμπάδα,
ἢ τὸ προκαλύπτον θείον πατρός χρῆστος εἰς οἰκήσια
πολιτεῶν. οὐχ ὑπὸ τὸ θ σημῆς παπαρύπτεθε
τούτην βελεταὶ μόδιον. αλλὰ οὐ προκειθεὶς ἐπὶ
κατίσι τὸ θ ἀκληποταστής πορευθεῖς, οὐτε φαρεῖ πα-
σα τοῖς οὐ θητικῇ πεπερεφαλμένοις σίκιδα. οὐ
ταύτης τε τῆς ὄροφτος, μοξαζεῖται τὸ πατέρα τὸ
οὐλόν θρακίου.

Οὐκ ἄρα τὸ πατρικὸν διλαβούσιον ἔχειν
δέσμουν, οὐτε δεσμοτοῦσιον πατέρα τοῦ θεοῦ. αἰτί-
αν οὐδὲ ἀκληπίζεται τὸν ἐπειγόντα λαβοῦν τὸν αργαῖον,
καὶ οὐ οὐ ποθελήσει τὸ θέατρον καίνον. τὸν ἔγ-
καλιπτόν αφέσεται. ἐπειδήπερ τὸ καλοῦς διακεί-
ται οὐδότι τὸ περιεγένεται, οὐ δέρμας ἀκληπίσεις απλαστός,
απειργατός ἐγκατερέφειται. τὸ αἰθρώπιον

Τομ. I.

SANCTI GREGORII
NYSSENI EPISCOPI
ENCOMIUM
IN S. PATREM NOSTRUM
EPHRAEM SYRUM.

ECONDITA in
divinis Euangeliis
similitudo, me
ad propositum di-
cendi argumen-
tum serio colo-
ratur, linguam
que silentii rīzeno
constrictam solvit,
ac cogitationum semitas velut spatioflos quol-
dam campos exequat atque adornat, cur-
tumque orationis ad iecit aggrediendum
prout reddit & expeditum, dum clara
voce hisce quodammodo exclamat verbis :
B Neque accendunt lucernam, & ponent eam
sub modo, sed super candelabrum, ut luceat
omnibus, qui in domo sunt. Quid vero ex iis
intelligendum sit, subjungit dicens : Sic lu-
ceat lux vestra coram hominibus : ut videant
opera vestra bona. Nunquid igitur reprehē-
dendi merito erimus, si negligentes atque
ignavi silentio involverimus illud, in quo
celebrando magnos lumere animos ipse man-
davit Dominus? Cum enim sancti huius Patris
vitam tamquam illustrem, ac sole splendidio-
rem fatem orbi accenderit, exponendamque
nobis proposuerit; non fert, ut illam silentio
pretereunte, sub modo occultemus: verum
in sublimi potius Ecclesia vertice reponamus,
ut cunctis eluceat, qui in hac tocius orbis ter-
rarum versantur domo : & qui ex illa lumen
aceperint, celestem Patrem glorificant, at-
que collaudent.

Quamobrem non sic paternum illius me-
tuendum est vinculum, ut ipsius Domini man-
datum spernatur: quin etiam ipsius laudationis
initium inde capiendum fuit, tametsi in extre-
mam orationis partem nos istud rejicerimus.
Rem enim infam recte respicieni, illud hanc
proclus videatur vinculum, quod humanum

Matth. 5.
Lxx. 8.

δέξαται

a

glo-

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΕΦΡΑΙΜ ΤΟΥ ΣΥΡΟΥ
ΠΕΡΙ ΑΡΕΤΩΝ ΚΑΙ ΚΑΚΙΩΝ
ΔΟΓΩΣ.

ΑΚΑΡΙΖΩ ἡ μέρη Α
ζωήν, ὅτι φιλόχειρος,
ὅτι δύπαρρος οὐ δαι.
καὶ παλαιᾶς τὸ θέρετρον βί-
α, ὅτι ἀκεφεος ὑπάρ-
χα. Μακαρίων ὑμᾶς,
οὐ γυνίσαι, ὅτι ὄρθη πο-
λεσία φίλης ἔσωτες

ἀπορέσαπ τῷ Θεῷ καὶ τῆς Αγγέλους. Τίς γένει
ἔμετο πειθώσῃ, ὅτι παρεξίστα ς τὸν Στόλον τὸν ἔργων
με τὸ εργασίον; Μακαρίων ἐστιν ὑμᾶς, οἱ κλη-
ρονομήσατε τὸν αὐτόδιον Στόλον τὸν αὐγοῦς ὑμᾶς ἀπά-
ερφής, καὶ τὸ αὐτόπτης ὑμᾶς τὸν αἰώνα. Θεοπο-
λέων γένεται ὑμᾶς, πῶς νὴ ἀκτίσατε ποιῶντες ὕδατα
διαστήματος Στόλον λυστήλων φυγῆς.
πὸν γένεται θαυματεύστερον, ὅτι σωζός δύτελλον καὶ ποιη-
κειμένον τὰς αἰμαρτίας πλήσσεται, παρ’ ἀντε-
στήσατε τὸν αἰφεληνός λόγον. Θεοπολέων ἀλιθός,
πῶς οὐ κεκορεγμένος πωρός τὸν λεμφὸν πικρόμενος πλή-
σσεται· πῶς οἱ τὸν ἀράσιν τὸν πικρόμενον μετέχον-
τες, πωρός τὸν ἔπραγματον τὴν διψὴν πλήσσεται.
πῶς οἱ τὸ γλυκὺν τὸν ἀρετὴν ἔχοντες, πωρός τὸν
πικρόμενον τὰς αἰμαρτίας· πῶς οἱ πλεύσαι,
πωρός τὸν πέντε· πῶς οἱ σοφοί, πωρός τὸν ιδιο-
τῶν· πῶς οἱ καθαροί, πωρός τὸν ρυπαίνοντα· πῶς
οὐ ὑγιάστετες, πωρός τὸν αἰθαλόντα τὴν σωτηρί-
α. πῶς οἱ βιαρεσύντες, πωρός τὸν παρεξίστα.
πῶς οἱ ἐλδίσθεροι, πωρός τὸν αἰχματίλωτον. πῶς οἱ
βιαμελεῖς, πωρός τὸν αἰμελῆ. Αὐτοὶ γάρ οἱ θεομόρφοι
ὑπάρχετε τὰς αἴρετας· ἐγὼ δὲ τούτους τυγχάνων

Τομ. I.

SANCTI PATRIS NOSTRI
EPHRAE M SYRI
S E R M O
DE VIRTUTIBUS, ET VITIIS.

ITAM vestram be-
tatem predico, o
Fratres Christo Di-
flecti, quoniam in-
genua & frugis est:
meam autem mi-
sereram reputo, quia
inutilis. Vos ego
beatos predico, o
carissimi, quos re-
B eta vivendi ratio Deo & Angelis amicos ef-
fecit. Vicem autem meam quis digne lu-
gere poterit, qui inanibus operibus meis
Deum exacerbavi? Vos felices estis, qui
pura & sancta vestra conversatione, cari-
tateque immensa hæreditatem paradisi ac-
quiritis. Vos enim suspicio, qui tam longi
itineris labore non detrectatis, causa
salutis atque utilitatis animæ vestre. Sed
& hoc magis mihi admirationi est, quod
C ad hominem vilem & peccatorum converne-
ritis, ab eo sermonem petentes salutarem.
Res profecto mira, eos, qui saturati sunt,
ad famam tabescientem accedere; qui rore
spirituali pleni sunt, ad siti arescentem ve-
nire; qui virtutum dulcedinem degustarunt,
in amaritudine peccatorum versantem adire.
Quid est, quod divites ad pauperem? Quo-
modo sapientes ad rudem & imperitum?
Quomodo mundi ad immandum? Quomodo
sani ad eum, qui ex conscientia labo-
rat? Cur qui Deo sunt cari, ad eum qui ad
iracundiam illum provocat? Cur liberi ad
captivum? Cur diligentes ad negligentem
venistis? Vos enim virtutum splendore ad-
mirabiles estis: ego vero insipiens atque
D

A

men-

R E G E S T U M.

*. ††. a. b. c. d. e. f. g. h. i. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. x. y. z. aa. bb. cc.
A. B. C. D. E. F. G. H. I. K. L. M. N. O. P. Q. R. S. T. V. X. Y. Z. Aa. Bb.
Cc. Dd. Ec. Ff. Gg. Hh. Ii. Kk. LL Mm. Nn. Oo. Pp. Qq. Rr. Ss. Tt. Vu. Xx.

Omnes sunt Duerniones, praeter Quinternionem, & ††. Ternionem, &
cc. unius folii.*

R O M AE
E X T Y P O G R A P H I A V A T I C A N A
A P U D J O A N N E M M A R I A M H E N R I C U M S A L V I O N I
C I O I C C XXXII.

